

TEMA DEL DIA Pàgines 4 a 24

Eleccions 26-A

ELS CIUTADANS DONEN SUPORT ALS SOCIALDEMÒCRATES

Gir cap a l'esquerra amb pactes necessaris

La victòria del PS li atorga la majoria amb 14 consellers, però força a acords que garanteixin l'estabilitat

JOAN RAMON BAIGES
ESCALDES-ENGORDANY

Ja està. Hi ha veredictes i les urnes s'han pronunciat sobre qui ha de dirigir el país la propera legislatura, segurament una de les més complicades de la història recent, durant la qual el Govern elegit haurà d'afrontar una delicada conjuntura. Una global, com és aquesta crisi que apunta molt amunt i de la qual no s'acaba de veure la llum del final del túnel. L'altra, més domèstica, com és el redisseny del sistema fiscal que permete a Andorra un encaix amb Europa, lluny de llistes negres o grises i clixés que perjudiquen l'economia, perquè ara els líders mundials, angoixats davant la falta de solucions per aixecar l'economia, han posat els paradisos fiscals en el centre de la diana dels seus mals.

Els resultats més esperats van arribar cap a les 11.30. El PS (i la seva marca blanca de l'Alternativa) guanya, però no de carrer. Gir a l'esquerra (històric), càstig dolç als liberals (camuflats sota l'altra marca, la reformista), desig de canvi... Es pot interpretar com es vulgui. L'etern candidat, Jaume Bartumeu, ha pujat a l'últim tren (de rodalies, i no el de Puigcerdà o de la Pobla, protagonista de la campanya), amb destí a la casa gran de Govern. Serà ara la negociació la que l'ha de portar al despatx del cap de l'Executiu des d'on dirigir l'orquestra i interpretar el programa amb el qual ha aconseguit la confiança dels electors.

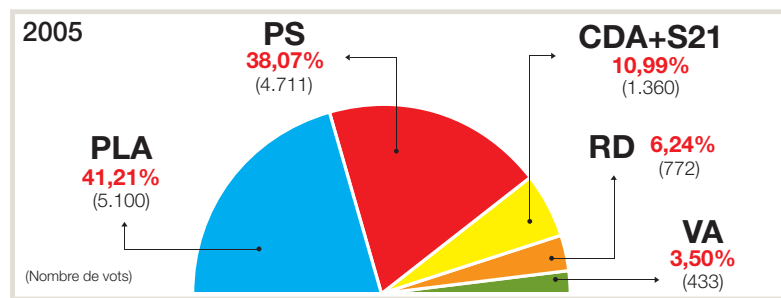
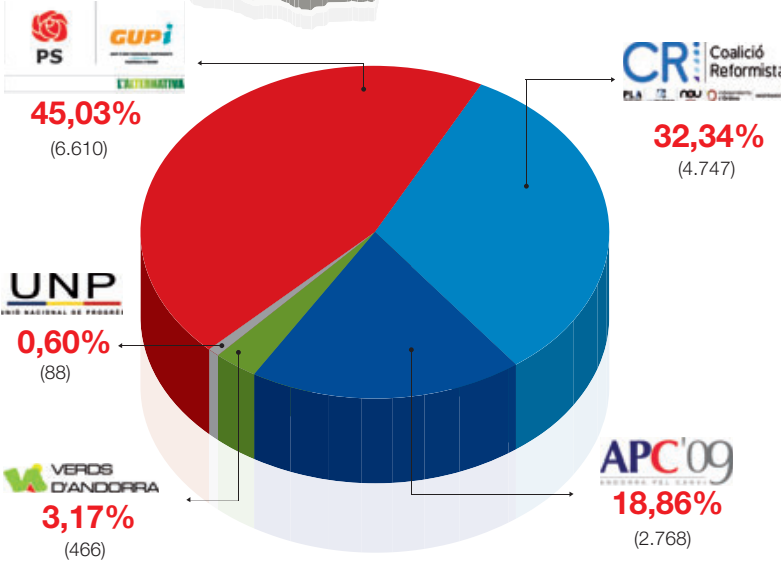
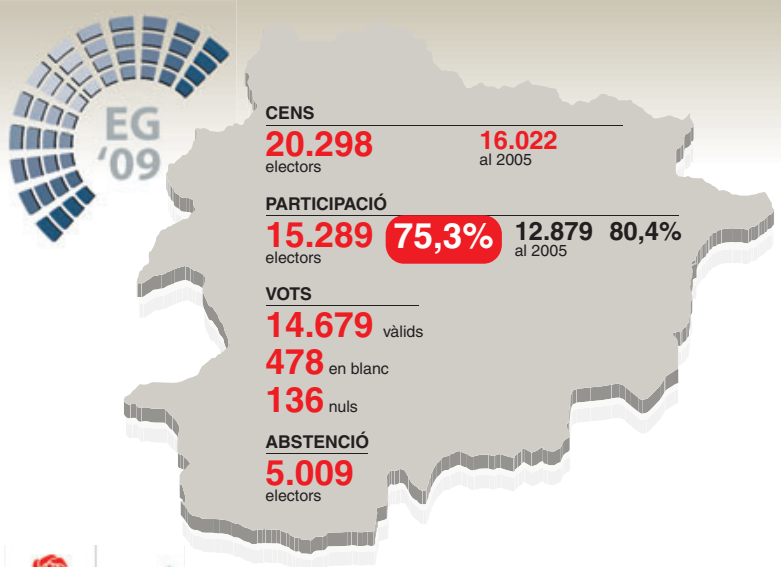
El socialdemòcrates partien com els grans favorits. Així ho deia al baròmetre del Govern i el propi sondeig encarregat pel PS. Aquest cop no han errat, tot i la tradicional discreció andorrana, refractària a explicar la intenció de vot. Les dades més clarificadores, no finals, van començar a arribar cap a les 20 hores. A Ordino guanyava l'Alternativa a la nacional. Era l'espurna de la que havia de ser la gran foguera socialdemòcrata que deixava en cendres

els 14 anys liberals, però que va anar perdent intensitat amb l'escrutini. Ordino, parròquia clau, va donar definitivament la victòria al PS en els dos escrutinis, i dos consellers parroquials que decanten la balança. El degoteig de dades anava omplint l'ampolla amb l'etiqueta de la rosa. Després arribaven més avenços, d'Andorra la Vella i d'Escaldes-Engordany (clau i amb un resultat que era incert), també favorables al PS, que permetien ja, en un primer pronòstic, augurar una victòria aclaparadora, irrefutable. I la majoria al Consell General, absoluta. Però l'eufòria es va desinflar amb les dades finals; el PS va passar de 15 a 14, perdent un conseller que va guanyar ApC, i que donava un gir de 180 graus (a l'estil Gabriel) i situa al PS com a guanyador clar però amb dependència.

ESTRATÈGIA // Bartumeu va intentar jugar amb precisió les seves cartes. Va col·locar els asos a les parròquies, convençut que la batalla nacional la tenia guanyada. I va recollir uns fruits menys abundants. A les parròquies, primer va caure Ordino, després Encamp (on el PS va sentir de prop l'alè de CR), Escaldes (com fa quatre anys), i la fidel capital. Vuit consellers parroquials, sumats als sis nacionals, que atorguen al PS la majoria, amb la qual anhela estrenar l'hemicicle de la nova seu del Consell General. Aquest cop el sistema electoral ha donat el triomf a l'esquerra. Bartumeu no iguala l'onada liberal del febrer del 1997, quan Marc Formé va sumar la primera majoria absoluta. La proposta socialdemòcrata s'imposa en quatre parròquies i recull bons resultats en la resta, també impregnades del missatge de canvi. La mutació liberal, amanida amb les aportacions de Nou Centre i independents d'Ordino, no rep l'herència del PLA.

Passa a la pàgina següent

ELS RESULTATS ELECTORALS 2009

ELS 28 ESCOLLITS PER REPRESENTAR EL CONSELL GENERAL

14 consellers

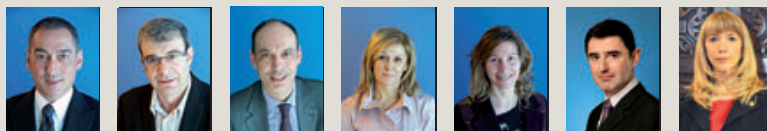
JAUME BARTUMEU VÍCTOR NAUDI FRANCESC RODRÍGUEZ FRANZ ARMENGOL MARIANA GONZÁLEZ BIBIANA ROSSA JOSEP DALLERES

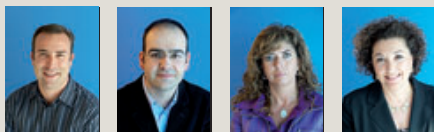
MARIA PILAR RIBA ESTEVE LÓPEZ JORDI CADENA CARLES BLASI ALBERT FONT JORDI FONT ROSA GILI

11 consellers

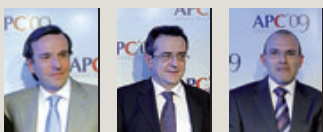
JOAN GABRIEL LADISLAU BARÓ JAUME SERRA CONCEPCIÓ MORA OLGA ADELLACH JOAN TORRES CELINA MANDICÓ

DANIEL ARMENGOL AMADEU ROSSELL MONTSERRAT GIL ROSER BASTIDA

3 consellers

EUSEBI NOMEN JOSEP MARIA BRINGUÉ ÒSCAR ENCUNTRA

Ve de la pàgina anterior

És cert que CR jugava amb cert desavantatge. L'atur no s'abona ja només amb els residents, i els tentacles de la crisi econòmica s'escampen. El desànim és generalitzat, i això és, evidentment, un handicap difícil de combatre, per als que durant els últims anys han dirigit el país, a primera o segona fila. Gabriel treu pitjors resultats que el seu amic Albert Pintat, a qui va convèncer repetir com a cap de llista, i a qui va acabar substituïnt. El mal resultat reformista, menys del que molts auguraven, no és atribuïble al Síndic, que ha tingut poc temps per maniobrar, tot i que va aconseguir configurar a contrarellotge la millor llista amb la qual intentar frenar l'accelerada socialdemòcrata.

CR manté les tradicionals feus liberals de Canillo, Sant Julià de Lòria i la Massana, amb sis consellers que fan més digerible la derrota a la nacional. A les dues darreres, amb menys diferència de l'esperada. A Ordino, l'aposta per l'etiqueta de l'ACO no ha donat fruit. En aquesta parròquia es va jugar fort, fins i tot sense escoltar el comitè local liberal, contrari a cedir davant les exigències de Bernadeta Gaspà, a causa d'un PLA encisat per l'aroma de victòria de Ventura Espot a les comunals. Escaldes-Engordany, bresol liberal, deixa de ser-ho definitivament. I aquesta vegada amb un cop més dur que al 2005, i una collita de paperetes que es queda molt distanciada de la del PS.

I queda ApC. El tercer en discòrdia, tot i ser un partit novell. Eusebi Nomen, Joan Bringué i Òscar Encuentra entren al Consell General, i ho fan amb l'objectiu sota el braç, com és ser decisius i tenir la clau per inclinar les votacions a Casa de la Vall. ApC, que no ha estalviat recursos per captar el vot i fer arribar el seu missatge a totes les llars, obté un resultat digne, sobretot a Encamp, on ha obtingut un gran resultat i es converteix en la segona força a la parròquia, per sobre de CR. A partir d'avui, els dirigents d'Andorra pel Canvi hauran de revelar quin serà el seu joc en aquesta nova legislatura, i si opten per un acord de governabilitat amb el PS (difícil a causa de la diferència programàtica) o, al contrari, si s'alinea amb les tesis reformistes, tampoc fàcil. O deixa fer, perquè no tingui més remei si PS i CR enceten un idil·li consentit.

La realitat és que, després de passar d'una hipotètica majoria absoluta a una de simple, el PS va acabar la jornada amb un regust agre de victòria, que només deixa dues portes obertes: la del pacte o la de la inestabilitat i una nova convocatòria electoral, en un moment en què el país requereix d'estabilitat institucionalitat per afrontar els reptes. Els Verds, tan elogiat al carrer com ignorats a les urnes, tampoc aconsegueixen el creixement desitjat, mentre que UNP ho haurà de tornar a intentar en una altra ocasió. =